

[Kurt Brauer.]

og om ministeren er glad af på det, eller om han ikke er glad af på det? Vil ministeren vedrørende selve opbygningen af forliget forklare os, hvad regeringens udspil har været vedrørende disse genforhandlingsklausuler? Jeg bemærker, at ministeren i sin tale siger – efter min hukommelse – at to af partierne i forhandlingerne har ønsket at sikre sig en mulighed for en genforhandling af forsvarsbudgettet, såfremt et flertal i folketinget ville være indstillet på at gennemføre store besparelser på statsbudgettet i en forligningsperiode. Jeg mener, at dette er en forholdsvis ny formulering, som endnu ikke er sivet til pressen. Jeg mener ikke, at jeg har set netop denne lidt omvendte formulering præsenteret før. Den, jeg har fået præsenteret, havde nærmest en vetorets karakter, nemlig at hvis én forlangte det – så var det næsten lige meget på hvilket tidspunkt, hvis bare ét parti forlangte det – så skulle alle de andre uden videre stå parat til at forhandle forsvarsbudgettet. Men her er det, ligesom om det er kædet sammen med øvrige budgetter i dette land. Det synes jeg er interessant, og jeg vil godt have en redegørelse fra ministeren om: hvad er regeringens linje, og hvor vil ministeren glide af på dette, hvor har han mødt modstand, hvilket håb har ministeren om at få sin politik igennem?

Det samme gælder personelpolitikken. Der er allerede i dag blevet spurgt til en del af personelpolitikken, fordi der er en koldkrigsofficer, som har udtalt, at han føler, det er hans forbandede pligt at gribe ind over for arbejderne osv. Jeg mener nok, man under disse forsvarsforligsforhandlinger må være kommet ind på, hvilken art personel vi skal have. Jeg må derfor spørge: er den officer, som har udtalt sig sådan, en enlig svale, som bare ikke har fulgt med i timerne på officersskolen, eller er det faktisk noget, han har lært på den af skattemyterne betalte officersskole? Er det noget, han med god ret kan sige, for sådan er det skam? Jeg er bange for, at det skal være sådan, og jeg synes godt, man herfra kunne sige til befolkningen: nej, det er en enlig svale, og hvis ikke det er det, så skal vi sørge for, at det bliver en enlig svale; vi vil fra nu af sikre os, at undervisningen i hvert fald ikke kan danne baggrund for sådan noget.

Flykøbene: er det sådan, at det er regeringens vurdering på baggrund af det, der er sagt

her, at en arbejder med henvisning til normen for regler for faglig strid kan sige, at han føler sit liv, sin ære og velfærd krænket – her specielt ære og velfærd – hvis han skal beskæftige sig med fremstilling af disse våben? Jeg har aldrig hørt en politisk-juridisk vurdering af dette problem, og til alt held har vi en forsvarsminister, der samtidig har en høj grad af indsigt i juridiske problemer, så måske han kunne forklare her, om man med henvisning til normen for regler for faglig strid kan nægte at beskæftige sig med det og opretholde sin rimelige understøttelse, eller om der her vil være tale om det, der i arbejdslovens forstand er omtalt som ikke-fuldstændig grund for egen opsigelse.

Endelig kunne jeg tænke mig at spørge ministeren, da han altså endnu ikke har svaret, om han vil sige noget om, hvilke planer ministeren har – det synes jeg nok må være det allermindste, jeg meget indstændigt vil bede om – om at informere offentligheden om det her, og hvilken tid offentligheden vil få til at præge politikerne her på tinge. Hvor lang tid kan vælgerforeningernes medlemmer og vælgerne selv regne med at få, og under hvilken form agter ministeren at forelægge det, der måtte komme ud af det her? Som sagt, jeg regner ikke med at få noget svar på mit spørgsmål i dag, men bare en antydning af vilje til at oplyse befolkningen om, hvad det er, der foregår i denne hemmelige klub; det synes jeg man har krav på.

Men det er jo efterhånden blevet normalt herinde, at hvis nogen spørger om noget, så vælger man at kaste sig over motiverne til deres spørgsmål. Først skyder man dem onde motiver til at spørge i skoene, dernæst kaster man sig over denne ondskab, og så går man ned af talerstolen. Det er et meget ubehageligt klima at forhandle i. Derfor er jeg så lykkelig over denne sluttede karakter, som selskabet har her i dag; måske kan vi derved komme i en lidt mere fortrolig og åbenhjertig samtale om problemerne.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.01.